

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Παχώμιος ο Μέγας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1592/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 21/11/2024 20:44:03

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 15 Μαΐου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου φυλάσσονται στις Μονές Μεγ. Λαύρας Αγίου Όρους και Αγίας Τριάδος Εξαμιλίων Κορινθίας και στο Παρεκκλήσιο Οσίας Ξένης της Ρωσίδος Μάνδρας Αττικής.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ὁ Παχώμιος, λεπτόνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ
Πέμπτη καὶ δεκάτη Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Ὁ Ὅσιος Παχώμιος γεννήθηκε το 292 μ.Χ στην Κάτω Θηβαΐδα της Αίγυπτου από γονεὶς ειδωλολάτρες και ἔζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορος Κωνσταντίνου του Μεγάλου (306 - 337 μ.Χ.). Στο στρατό, στον οποίο κατετάγη σε ηλικία 20 ετών, γνωρίσθηκε με Χριστιανούς στρατιώτες και διδάχθηκε ἀπὸ αὐτοὺς τὰ της Χριστιανικῆς πίστεως. Ὄταν δεν απολύθηκε ἀπὸ τις τάξεις του στρατοῦ, εγκατέλειψε τον κόσμο και ἀφοῦ μετέβη στην Ἀνω Θηβαΐδα, βαπτίσθηκε και ἐκάρη μοναχός.

Επιθυμώντας μεγαλύτερη ησυχία, για να αφοσιωθεί στην ερημική ζωή και την άσκηση, κατέφυγε στην ἔρημο και ἐτέθη ὑπὸ την πνευματικὴ καθοδήγηση του περίφημου ησυχαστοῦ Παλάμονος (τιμάται 12 Αυγούστου), του οποίου ἔγινε τέλειος μιμητής.

Μετά την κοίμηση του πνευματικὸυ του πατέρα, περί το 320 μ.Χ., κατέφυγε σε ἔρημο νησίδα του Νείλου, τη νήσο Ταβέννη της Ἀνω Θηβαΐδας, ὅπου βοηθούμενος και ἀπὸ τον ἀσπασθέντα το μοναχικὸ σχῆμα ἀδελφὸ του Ἰωάννη, ἰδρυσε μικρὴ μονή.

Ἡ φήμη της αγιότητας και της συνέσεώς του εἴλκυσε πολλοὺς μοναχοὺς, ἐξ αἰτίας δε τούτου ολοένα και μεγάλωνε τη μονή του, ὥστε σε διάστημα λίγων ἐτῶν αὐτή να ἀριθμεί περισσότερους ἀπὸ 14.000 μοναχοὺς. Ἔτσι ὁ Ὅσιος Παχώμιος ἔγινε ἕνας ἀπὸ τους μεγάλους οικιστὲς και ἀσκητὲς της ἐρήμου.

Ὁ Ὅσιος Παχώμιος θεωρεῖται θεμελιωτὴς της κοινοβιακῆς οργανώσεως των ἀσκητῶν. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ την Λαυσαϊκὴ Ἱστορία, βιβλίο που ἔγραψε ὁ Παλλάδιος περί το 420 μ.Χ., οι μοναχοὶ του Παχωμίου, που ονομάζονταν Ταβεννησιῶτες, ζούσαν ἀνά τρεις σε μικρά οικήματα. Ὁ Ὅσιος Παχώμιος ἐπέβαλε στους μοναχοὺς κοινὴ προσευχὴ κάθε πρωί και βράδυ (συνολικά βέβαια οι μοναχοὶ προσεύχονταν, σύμφωνα με τον Κανόνα, δώδεκα φορές την ἡμέρα και δώδεκα τη νύχτα), κοινὴ εργασία, κοινὰ ἔσοδα, κοινὲς δαπάνες, κοινὰ γεύματα και ομοιόμορφη ἐνδυμασία. Τα γεύματά τους ἀποτελούνταν ἀπὸ φυτικές τροφές και τυρί. Κατ' αὐτὰ οι μοναχοὶ δεν μιλούσαν μεταξύ τους, και γι αὐτὸ συνεννοούνταν με νεύματα. Κάλυπταν δε τὰ πρόσωπά τους με τέτοιο τρόπο, ὥστε να μποροῦν να βλέπουν μόνο την τράπεζα. Ἡ ομοιόμορφη στολή τους ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὰ ἐξῆς ἐνδύματα: λινό χιτῶνα (« λεβιτωνάριο »), που ἔφθανε λίγο κάτω ἀπὸ τὰ γόνατα και ζωνόταν με ζώνη, λευκὸ μάλλινο ἔνδυμα αἰγὸς ἢ προβάτου («μηλωτὴ»), ἐπίσης ζωσμένο, που ἔφθανε ἕως τὰ γόνατα και εἶχε την μαλλοφόρο ὄψη προς τὰ ἔξω, κωνοειδὲς κουκούλιο, που στο πίσω μέρος ἔφθανε μέχρι τους ὤμους και μικρὸ λινό ὠμοφόριο (« μαφόριον » ἢ « μαφόριτιον ») που κάλυπτε συνήθως τον αυχένα και τους ὤμους. Ὑποδήματα σπανίως χρησιμοποιούσαν.

Οι Ταβεννησιῶτες μοναχοὶ ἐκοιμούντο καθήμενοι και κοινωνούσαν των Ἀχράντων Μυστηρίων κάθε Σάββατο και Κυριακὴ. Διαιρούσαν σε εἴκοσι τέσσερα τάγματα, καθένα ἀπὸ τὰ οποία χαρακτηριζόταν με ἕνα γράμμα της ἀλφαβήτου, ἀνάλογα με την κατάσταση και τον τρόπο συμπεριφορᾶς ἐκείνων που το ἀποτελοῦσαν.

Πνεύμα οργανωτικό και απaráμιλλος στην καθοδήγηση και την διακυβέρνηση προσώπων και πραγμάτων, κατόρθωσε να διατηρήσει μεταξύ του πλήθους της περί αυτόν αδελφότητας πειθαρχία και αγάπη, φροντίζοντας ως φιλόστοργος πατέρας για τις πνευματικές και υλικές τους ανάγκες, δια δε των σοφών συμβουλών του και του παραδείγματός του να τους ενθαρρύνει στον αγώνα προς την αγιότητα. Λόγω της θεοσέβειας και της θεοφιλούς του δράσεως ο Όσιος Παχώμιος επροικίσθηκε από τον Θεό δια της χάριτος της θαυματουργίας και επιτέλεσε πλείστα όσα θαύματα.

Το 348 μ.Χ. περιποιούμενος ο ίδιος τους μοναχούς που ασθένησαν από πανώλη, αρρώστησε και ο ίδιος και μετά από λίγο απέθανε. Τον Όσιο Παχώμιο διαδέχθηκε στην ηγουμενία ο Όσιος Θεόδωρος ο Ηγιασμένος (τιμάται 16 Μαΐου).

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιτοίμου, Μοναστῶν τᾶς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταίς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυθεῖς, καὶ τοῦτο πάλιν μύησας, νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναίς.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι τὴν ἔρημον δέ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι, σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα, κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἄτερον Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν στόματι πολιτείαν, ἐπιδεξάμενος Παχώμιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἠξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θεῖαν ἄφεσιν.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις εὐσεβείας ὑπογραμμός, καὶ τῶν μοναζόντων, Ἀγγελάρχης Θεοειδής. Χαίροις τῆς Αἰγύπτου, κανὼν καὶ τύπος μέγας, Παχώμιε Θεόφρον, Πατέρων καύχημα.

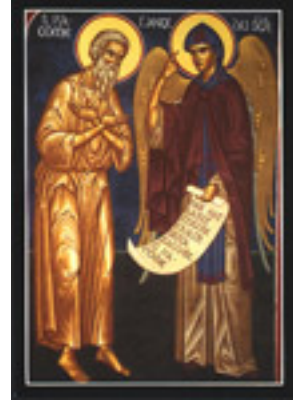
Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Παχώμιος ο Μέγας

Όσιος Παχώμιος ο Μέγας

Όσιος Παχώμιος ο Μέγας

Όσιος Παχώμιος ο Μέγας

Οι άγιοι Δαβίδ και Παχώμιος - 16ος
- 17ος αι μ.Χ. - Μονή Διονυσίου,
Άγιον Όρος

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Σχετικές συνδέσεις

1. [Όσιος Παλάμων](#)